

Найвищу масу 1000 насінин (49,8 г) отримано на контролі. У варіантах зі зменшенням глибини обробітку ґрунту вона була меншою у середньому на 0,8-1,4 г. Однак, найвищі показники натуре зерна ячменю ярого отримано на контролі і за плоскорізного розпушування (відповідно 662 і 668 г/л).

Отже, ячмінь ярий сорту Сонцедар в умовах господарства краще реагував на глибші способи основного обробітку ґрунту. Виконання оранки (глибина 20-22 см) та плоскорізного розпушування (глибина 18-22 см) на фоні основного удобрення $N_{45}P_{45}K_{45}$ забезпечили найвищу врожайність, масу 1000 насінин і натуре зерна ярого ячменю порівняно до контролю.

Список використаних джерел:

1. Борисонік З. Б., Борсук О.М. Ярі колосові культури. К.: Урожай, 1969. 158 с.
2. Патик С.М. Ефективність короткоротаційних польових сівозмін в умовах Степу України: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. с.-г. наук : спец. 06.01.01 – загальне землеробство / С.М. Патик. К., 2009. 19 с.
3. Продуктивність ячменю ярого і картоплі в агроценозах західного Лісостепу України: монографія / І. А. Шувар, Г. М. Корпіта, А. В. Юник. Львів: Сполом, 2019. 148 с.
4. Цвей Я. П., Тищенко М. В., Філоненко С. В. Моніторинг забур'яненості посівів сільськогосподарських культур у ланці зерно-бурякової сівозміни у виробничих умовах. Вісник Полтавської державної аграрної академії. 2018. № 1. С. 23-30.
5. Шевченко М. В. Ефективність мінімальних технологій обробітку ґрунту при вирощуванні зернових культур у лівобережному Лісостепу. Корми і кормовиробництво. 2014. Вип. 79. С.56-62.

СКРИТ Сніжана, здобувачка 1-го курсу другого (магістерського) рівня освіти спеціальності 101 Екологія

Науковий керівник: **ЛАДИКА Марина Миколаївна**, канд. с.-г. наук,
доцент кафедри екології агросфери та екологічного контролю

Заклад вищої освіти «Національний університет біоресурсів і
природокористування України»

РОЛЬ АГРОСФЕРИ У СТАЛОМУ РОЗВИТКУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРОДОВОЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ

Агросфера, як складова екосистеми, стоїть на передових лініях сталого розвитку та забезпечення продовольчої безпеки. Сучасний світ стикається зі значущими викликами, такими як зміна клімату, зростання населення та нестабільність у глобальному виробництві харчових продуктів. Розгляд агросфери як ключового елементу в цьому контексті виявляє необхідність розробки нових стратегій та використання інновацій для забезпечення сталості та безпеки у сфері харчових ресурсів.

Одним із визначальних викликів є нестабільність клімату, що суттєво впливає на урожаї та виробництво харчових продуктів. Зміни в погодних умовах, екстремальні явища та несприятливі погодні умови стають загрозою для агросфери. Необхідно розробляти та впроваджувати технології, спрямовані на адаптацію сільськогосподарських систем до нових реалій кліматичних змін [1].

Зростання населення також створює тиск на агросферу. Потреби в харчових ресурсах збільшуються, і це вимагає розширення сільськогосподарської продукції. Однак, щоб досягти цього, необхідно ефективно використовувати наявні ресурси, уникати деградації ґрунтів та підтримувати біорізноманіття.

Однією із ключових відповідей на виклики є перехід до екологічно відповідального сільського господарювання. Забезпечення продовольчої безпеки пов'язане із збереженням природних ресурсів та уникненням негативного впливу на навколишнє середовище. Ефективне використання агротехнологій, врахування принципів агроекології та зменшення викидів

сприяють створенню екологічно стійкого сільськогосподарського сектору[2].

Технології, спрямовані на оптимізацію використання води, ефективне використання добрив та впровадження сучасних методів обробітку ґрунту, грають важливу роль у забезпеченні стійкості агросфери. Розробка та впровадження нових сортів рослин, які адаптовані до змін клімату та відзначаються високою врожайністю, також є ключовим аспектом сталого розвитку [3].

Розвиток сільськогосподарського сектору стає двигуном економічного зростання у багатьох країнах. Створення нових ринків та робочих місць у сільських регіонах сприяє підтримці усталених спільнот та зменшенню економічних нерівностей. У контексті продовольчої безпеки, агросфера грає стратегічну роль у забезпеченні доступу до здорової та різноманітної їжі для всього населення. Розробка та впровадження інноваційних підходів до збереження продуктів, їх транспортування та зберігання сприяє подоланню втрат продуктів та забезпечує стабільність у постачанні.

Отже, агросфера, як ключовий елемент екосистеми, відіграє невід'ємну роль у сталому розвитку та забезпеченні продовольчої безпеки. Зміна клімату, зростання населення та екологічні проблеми ставлять перед агросферою складні виклики, проте саме в їх вирішенні та адаптації полягають нові можливості. Перехід до екологічно відповідального сільського господарювання, використання сучасних технологій та заохочення інноваційних підходів є кроком вперед у створенні стійкого агросектору. Успіх у досягненні цих цілей вимагає спільних зусиль усіх зацікавлених сторін: влади, науковців, сільських господарів та громадян. Лише через взаємодію та спільний стрибок до інновацій можемо забезпечити стале та продуктивне сільське господарство, яке буде відповідати викликам сучасності та забезпечувати гармонію між екосистемою та потребами людства.

Список використаних джерел:

1. Літошенко О.С., Науменко С.Г. Ринок землі як інструмент

забезпечення ефективності функціонування агросфери. Наукові перспективи. 2022. № 6(24). С. 406-415.

2. Шкуратов О. І. Організаційно-правовий механізм забезпечення еколого-економічної безпеки. Агроекологічний журнал. 2012. № 1. С. 13

3. Попова О. Агросфера: соціоекономічний зміст і засади сталого розвитку. Економіка України. 2012. № 5. С. 73-84.

СМОЛІНСЬКИЙ Олексій, здобувач 2-го курсу другого (магістерського) рівня освіти спеціальності 201 Агрономія

Науковий керівник: **КОБЕРНЮК Олена Тарасівна**, канд. с.-г. наук, доцент кафедри землеробства, ґрунтознавства та захисту рослин

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський

ВПЛИВ УДОБРЕННЯ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ГІБРИДІВ КУКУРУДЗИ

Забезпечення оптимального живлення сільськогосподарських рослин є надзвичайно важливим фактором для отримання високих врожаїв, і кукурудза не є винятком. Високі врожаї кукурудзи можна отримувати лише при внесенні достатньої кількості добрив, адже ця культура використовує їх ефективніше, ніж інші зернові. Це зумовлено, перш за все, тривалішим вегетаційним періодом та властивістю рослин засвоювати поживні речовини від початку вегетації до завершення дозрівання зерна [3].

Вплив удобрення на врожайність гібридів кукурудзи є актуальною та важливою темою в сучасному сільському господарстві. Кукурудза, одна з найбільш високопродуктивних злакових культур універсального призначення, займає вагомую позицію в світовому та регіональному виробництві сільськогосподарської продукції. В світі зерно кукурудзи використовується для продовольчих потреб, технічних цілей та як корм для худоби. Ця культура